

1884-06-06

AFSENDER

Elise Schouw

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Der mangler tilsyneladende en side i brevet.

Afsendersted:

Øströö

Omtalte personer:

Titus Schouw

Arkivplacering:

Mappe 16 nr 68.

DOKUMENTINDHOLD

Elise Schouw fortæller om tabet af deres lille dreng, Conrad, som er død af strubehoste.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 68

Øströö d 6.6.84

Kjære Kim!

Længe har jeg havt til Hensigt at skrive til Dig, men har i den sidste Tid været saa lidt oplagt dertil! Vi have havt den store Sorg at miste vor kjære, lille Conrad, og det har saa temmelig taget Humeuret fra mig. Du ved jo nok hvor meget jeg hænger ved mine Börn og vil sikkert forstaa, at det ere svært for mig at miste nogen af dem, lille Con var nu saa söd, morsom og flink. Det var Strubehoste, som rev ham bort, det er jo i Regelen en streng Herre, han var kun syg i 24 Timer. Jeg har jo endnu saa meget tilbage at glæde mig over og være taknemlig for, og som Vorherre gjør det,

-2-

er det jo vel gjort, men jeg savner min lille Dreng saa meget og synes her er saa tomt uden ham. Det er nu tre Uger siden han gik bort, det forekommer mig, som var det en hel Evighed siden, Börnene savner ogsaa lille Con meget, de holdt saa inderligt af ham og mindes ham og alle hans Smaakonster med saa megen Kjærlighed. Saa fik jeg da aldrig den Glæde at vise Dig ham, han vilde have set paa Dig med et Par store, söde og kloge, blaa Øine, og Du vilde ganske sikkert have beundret hans sjælden yndige Haar, og forhaabentlig vilde Du have været klog nok til at sige, at han var ualmindelig tyk og stor. Naa! Det er nu Alt sammen forbi, Gud ske Lov for Mindet om den lille, kjære, uskyldige Sjæl! Schouw vilde ogsaa gjerne have beholdt sin lille Dreng, som altid var gode Venner

[Der mangler tilsyneladende en side her på forsiden er der føjet til:]

Dig, baade hun og Kim ere meget söde og aldeles henrykte over Sommerglæderne, de ere saa brune som Tatere, Du vilde vist knap kunde kjende Kim, han er nu en stor, tyk Dreng, med næsten lige Ben, og meget skjelmsk og indtagende.

Dig, berede kun og i sin evn meget vade og aldeles beugete
over Sammenlignelse, de ene saa brede som Laabene, Du
ville vist maake
kunne seede
i sin, som er nu
i stor, lyst
Drog, med
Læstet
lige
Læstet, og
meget
af den
og ind-
Færdige.

1868

Hare Kim - Oerant

Lange har jeg havt til Hensigt
at skrive til Dig, men har i de sidste
Dag været saa lidt optaget dertil. De
have havt den store Sorg at miste
vor fære, lille Conrad, og det har saa
temmelig taget Humsæret fra mig. Du
ved jo vel alvermeget jeg hænger ved
mine Børn, og vel nok hert gler-
staa, at det er svært for mig at miste
vogen af dem, lille Gode var sin søn
vel, men som og flink. Det var Strale-
korte, som ved ham bort, det er jo i Regelen
en streng Herre, han var kun 11 i
24 Toner. Jeg har jo erobret saa meget
tilbage at glæde mig over og være tak-
nemlig for, og som Vorherre gjør det,

SKOVGAARD-MUSEUM
Mappe 16 Nr. 68

er det jo vel gjort, men jeg savner
sin lille Dreng saa meget og synes
her er saa langt siden ham. Det er
saa tre Ugers siden han gik bort, det
forekommer mig, som var det en hel
Egthed siden, Poinene saame ogsaa lille
Lond meget, de holdt saa indertigt af
ham og mindes ham og alle hans
Suaadomster med saa megen Sjor-
lighed. Saa fik jeg den aldrig den Glæde
at vise Dig ham, han vilde have set paa
Dig med et Par store, søde og kloge,
Blaa Øine, og Du vilde ganske sikkert
have beundret hans spæde gode
Haar, og forhøvently vilde Du have
særet Mig nok tid at sige, at han
var ualmindelig tyk og stor. Saa!
det er nu Svømmen forbi, Gud
ske Lov for Mindet om den lille,
sære, uskyldige Sjæl! Saa vilde
ogsaa saa gjerne have beholdt sin
lille Dreng, som alt det var gode Bemær